

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/180/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110226959
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4110226959.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: Q. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. O., P. XX, zastúpená A. F., bytom O. O., P. XX proti odporcovi: Mesto Zlaté Moravce, so sídlom Zlaté Moravce, Ul. 1. mája 2, IČO: 00 308 676, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 5. septembra 2014 č. k. 15C/251/2010-556 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom na súde prvého stupňa domáhala určenia, že je vlastníčkou nehnuteľnosti v kat. úz. G. Q., obec G. Q.: LV č. XXXX ako parcela číslo 1462/23 - zastavaná plocha o výmere 320 m² a parcela č. 1462/24 - zastavaná plocha o výmere 282 m² v celosti z dôvodu, že pôvodne ide o časti pozemno-knižnej parcely 1269 kat. úz. G. Q., zapísané vo vložke 1389, ktorá pozemno-knižná parcela je v jej vlastníctve v celosti.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobe vyhovel a určil, že navrhovateľka Q. F., rod. V., nar. XX. XX. XXXX je vlastníčkou nehnuteľností kat. úz. G. Q., obec G. Q.: LV č. XXXX, parc. č. 1462/23 - zastavaná plocha o výmere 320 m² a parcela č. 1462/24 - zastavaná plocha o výmere 282 m² v celosti Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke trovy konania v sume 485,83 eura a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c) OSP a ust. § 123, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, 2, § 130 ods. 1 a § 124 Občianskeho zákonníka, ako aj vykonaným dokazovaním. Predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva k parcelám č. 1462/23 a parc. č. 1462/24, evidovaných na LV č. XXXX v kat. úz. G. Q., obec G. Q.. Navrhovateľka tvrdila, že je vlastníčkou týchto pozemkov, lebo ide pôvodne o časti pozemno-knižnej parcely č. 1269, vložka č. 1389, kat. úz. G. Q., ktoré nadobudla do vlastníctva titulom dohody o vyrovnaní dedičských podielov. Vypočutím svedka H.. Q. H. mal za preukázané, že parcely č. 1462/23 a č. 1462/24 sú evidované vo vlastníctve odporcu Mesto Zlaté Moravce. Do vlastníctva odporcu boli zapísané listinou - Zoznam nehnuteľností, ktoré prechádzajú z majetku SR do vlastníctva obce v zmysle § 2 zák. č. 138/1991 Zb. Geometrickým plánom č. 649/2005, vyhotoveným 25. 08. 2005 Tiborom Drienovským, boli vytvorené parc. č. 1462/23 a č. 1462/24, pôvodne na LV č. XXXX. Aj podľa názoru svedka sa javí, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcov z odboru geodézia a kartografia. Plne sa stotožnil so stanoviskom katastrálnej inšpekcie a mal pochybnosti, či parc. č. 1269 je časťou parc. č. 1462/23 a parc. č. 1462/24. Z geometrického plánu č. 649/2005, vyhotoveného Tiborom Drienovským, bolo zrejmé, že podľa nového stavu parcely č. 1462/23 a 1462/24 boli vytvorené z nehnuteľností parc. č. 1462/3 a č. 1462/5 LV č. XXXX. Poznámka: vlastnícke právo k pozemkom parcel č. 1462/23a a č. 1462/24 sú zapísané v registri CKN na LV č. XXXX ako časti parcel č. 1462/3, 5 a duplicitne v pkn vložke č. 2543 parc. č. 1269. Tento geometrický plán bol úradne overený Správou katastra Zlaté Moravce dňa 20. 09. 2005 č. 376/05, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané obsahom tejto listiny. Podľa listiny LV XXXX, kat. úz. G. Q., parcely č. 1462/23 a 1462/24 pod B1 sú evidované vo vlastníctve Mesto Zlaté Moravce v podiele 1:1. Vypočutý svedok Tibor Drienovský potvrdil, že ide o duplicitné vlastníctvo, pričom

potvrdil, že pkn parcela č. 1269 je časťou parciel 1462/24 a 1462/23. Pôvodná pozemno-knižná parc. č. 1269 sa dá identifikovať v prírode, avšak je veľmi problematická. Priebeh hranice pkn parc. č. 1269 je potrebné určiť za pomoci znalca. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, súd dospel k jednoznačnému záveru, že parc. č. 1462/23 a 1462/24, zapísané na LV č. XXXX sú vo vlastníctve navrhovateľky v celosti. Navrhovateľka tieto pozemky dostala do vlastníctva titulom dohody o vyrovnaní dedičských podielov, čo vyplýva z notárskej zápisnice N 303/98, NZ 303/98 a N 304/98 a NZ 304/98, kde v týchto listinách okrem iného je zapísaná vl. č. 1389 parc. č. 1269. Súd preto návrhu v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, že určil vlastnícke právo v prospech navrhovateľky. Výpovede svedkov Q. Z. a H.. I. Y. súd vyhodnotil ako výpovede svedkov, ktorí sa vyjadrovali k technickej stránke a evidencii nehnuteľností. Súd výpoveď svedka H.. Q. H. vyhodnotil ako výpoveď svedka - riaditeľa Správy katastra Zlaté Moravce, ktorého nadriadeným orgánom je Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Pokiaľ sa súd zaoberal vydržaním vlastníckeho práva zo strany odporcu, v tejto veci tomu tak nebolo; súd mal za preukázané, že sporné pozemky parc. č. 1462/3 a parc. č. 1462/5 vznikli z pôvodnej pkn parc. č. 1269, vložka č. 1389, kat. úz. G. Q., obec G. Q.. Tejto skutočnosti nasvedčuje i geometrický plán vyhotovený Ing. Tiborom Drienovským. Geometrický plán je riadne overený a spĺňa všetky náležitosti geometrického plánu. Na tom nič nemení ani stanovisko katastrálnej inšpekcie, lebo tento geometrický plán nebol doposiaľ zrušený. Preto súd na základe tohto geometrického plánu mal za jednoznačne preukázané, že parc. č. 1462/23 a č. 1462/24 sú časťami pôvodnej pkn parc. č. 1269 kat. úz. G. Q.. Z tohto dôvodu odporca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k sporným pozemkom, vrátane jeho predchodcu - bývalá politická obec G. Q., resp. štát - Správa MSVN Zlaté Moravce. Okrem toho, geometrický plán je len technickým podkladom pre zápis do evidencie nehnuteľností, a nie je rozhodujúcim preto, aby zakladal existenciu vlastníckeho práva. Okrem toho, navrhovateľ (zrejme mal súd prvého stupňa na mysli odporcu) jednostranným postupom podľa § 2 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí dal zaevidovať vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam. Uvedené okolnosti svedčia tomu, že navrhovateľ sporné pozemky nemohol užívať dobromyseľne, lebo vždy bol presvedčený, že sporné pozemky č. 1462/3 a č. 1462/5 boli odčlenené z pozemku parc. č. 236/1, a nie teda z parc. č. 1296. Dobromyseľnosť sa nedá preukázať a nemôže byť ani predmetom dokazovania. Súd z dôvodu hospodárnosti nenariadil vo veci znalecké dokazovanie, keď jednoznačne z listín - geometrických plánov, ktoré vyhotovil geodet Tibor Drienovský vyplynulo, že navrhovateľka je vlastníčka pozemkov, ktoré sú predmetom sporu. Pokiaľ ide o zastupovanie navrhovateľky v konaní, túto zastupoval zástupca A. F., je to manžel navrhovateľky a predložená moc je v súlade s príslušnými ustanoveniami OSP. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania v celkovej sume 485,83 eura.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a zamietnutia návrhu v celom rozsahu, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, ako aj, že došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. c) OSP a rozhodnutie súdu prvého stupňa má aj inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a to z dôvodu, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nezodpovedá požiadavke preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal ním navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a napokon, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tým jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade namietal, že odvolanie rozsudku súdu prvého stupňa nezodpovedá požiadavke preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí, pričom poukázal na nález Ústavného súdu III.ÚS 36/2010, keď rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré je v rozpore s ust. § 157 ods. 2 OSP, považuje za porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Najmä v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli najavo v konaní, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súbore posudzovaných skutočností nezhodnotil. Namietal najmä odôvodnenie súdu v rozsudku na strane 7, kde uvádza: „Súd je tiež toho názoru, že hore uvedené listiny nikdy nespochybnili tú skutočnosť, že parcely č. 1462/23 a č. 1462/24 sú súčasťami pozemno-knižnej parcely č. 1269.“ Takýto relevantný a ničím nespochybniteľný dôkaz v celom konaní predložený nebol. Namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal ním navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a to vzhľadom na skutočnosť, že nebolo jednoznačne preukázané vlastníctvo navrhovateľa, preto navrhoval v konaní vykonať znalecké dokazovanie, aby v tejto veci bol ustanovený znalec v oblasti geodézie a kartografie tak, ako to uviedol aj svedok I. P., ako je to uvedené v GP č. 526/2009 a ako to aj uviedol svedok H.. Q. H. a ako to vyplynulo aj zo záverov katastrálnej inšpekcie. Takýto návrh na dokazovanie súd neodôvodnene zamietol, hoci

je na posúdenie a zistenie skutkového stavu - v prípade, že súd neprihliadne na vydržanie pozemkov zo strany odporcu - kľúčový. Mal za to, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovateľka sa domáhala určenia, že je vlastníčkou pozemkov vedených v kat. úz. G. Q. ako parc. č. 1462/23 - zastavaná plocha o výmere 320 m² a parc. č. 1462/24 - zastavaná plocha o výmere 282 m². Svoje vlastnícke právo si odvodzovala z notárskej zápisnice N 304/98, NZ 304/98, napísanej dňa 29. 07. 1998, ktorou došlo k dohode o vyrovnaní dedičských podielov a ktorej obsahom bola dohoda, že pozemok kat. úz. G. Q., vložka č. 1389, parc. č. 1269 - roľa o výmere 2543 m² je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky. Navrhovateľka vo svojom návrhu tvrdila, že predmetné pozemky vznikli, resp. boli odčlenené z pozemkov parc. č. 1462/3 o výmere 519 m² a parc. č. 1462/5 o výmere 2382 m², pričom tvrdila, že parcela č. 1462/3 o výmere 519 m² a parc. č. 1462/5 o výmere 2382 m² vznikli z parcely č. 1269, vložky č. 1389, ku ktorej vlastnícke právo jej bolo priznané na základe notárskych zápisníc. Toto svoje tvrdenie opierala predovšetkým o geometrický plán č. 649/2005, ktorý si dala vyhotoviť navrhovateľka, pričom súd pri hodnotení dôkazov oprel svoje rozhodnutie výlučne o tento geometrický plán. Predmetným geometrickým plánom sa zaoberala aj katastrálna inšpekcia, ktorá zistila, že náležitosti kontrolovaného GP nevychádzali z platných údajov KN po zápise ROEP v kat. úz. G. Q.. Aj svedok H.. S. uviedol v konaní, že parc. č. 1462/23 a 24 nie sú súčasťou pozemno-knižnej parcely č. 1629. S týmito skutočnosťami sa súd prvého stupňa nezaoberal. Mal za to, že žiadne právne relevantné listinné ani iné dôkazy neboli vykonané a ani neboli podkladom pre vydanie predmetného rozsudku. Súd absolútne nepreukázal, na základe čoho dospel k záveru, že parc. č. 1462/23 a 1462/24 sú vo vlastníctve navrhovateľky. Pre posúdenie právneho nároku bolo potrebné, aby súd jednoznačne preukázal, že pozemky, ktoré boli predmetom sporu, sú pozemkami, ktoré boli pôvodne časťami pkn parc. č. 1296. Uvedené je však možné jednoznačne preukázať iba v rámci vykonaného znaleckého dokazovania, na vykonaní ktorého sa v podstate zhodli všetky odborné inštitúcie, ako aj svedkovia, ktorí sa uvedeným problémom zaoberali. Súd prvého stupňa, vzhľadom na uvedené, v zmysle § 132 OSP v tomto konaní nepostupoval. Náležite sa nevysporiadal ani s vydržaním nehnuteľností zo strany odporcu. Výsluchom svedka Y. bolo zistené, že pozemky parc. č. 1462/3 a č. 1462/5 boli vytvorené z pôvodnej PKP č. 236/1, zapísanej vo vl. č. 1168, kat. úz. G. Q.. Tieto boli vytvorené GP č. 11760346-464/96, ktorý je tiež súčasťou dôkaznej dokumentácie a súdneho spisu. Z pozemno-knižného výpisu vl. č. 1168, kde je zapísaná aj PKP č. 236/1, vyplýva, že ako vlastníč je zapísaná politická obec G. Q. a titulom nadobudnutia je Kúpno-predajná zmluva zo dňa 27. 12. 1949. K uvedenému sa vyjadroval aj svedok H.. Z. a svedok P., pričom ani jeden z uvedených svedkov neuviedol, že parc. č. 1462/3 a 1462/5 alebo parcely, ktoré sú predmetom tohto sporu, vznikli z parc. č. 1269 vl. č. 1389. To, že z pôvodnej PKN 1168 parc. č. 236/1 boli vytvorené parcely č. 1462/3 a č. 1462/5 vyplýva aj z identifikácie parciel uvedených na č. l. 118. Odporca na základe § 2 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí nakladal s parcelou č. 236/1 odo dňa prechodu z majetku SR do vlastníctva Mesta Zlaté Moravce, t. j. od 01. 05. 1991 ako s vlastným majetkom, pričom nemá žiadne pochybnosti o takomto vlastníctve a jeho vlastníctvo nebolo až do vyhotovenia a úradného overenia GP č. 649/2005 dňa 20. 09. 2005 spochybnené. Užíval preto predmetné nehnuteľnosti parc. č. 1462/3, 1462/4 a 1462/5, ktoré boli odčlenené z pozemku parc. č. 236/1, ako vlastné, nerušene po dobu viac ako 14 rokov, pričom do doby vydržania je potrebné započítať aj obdobie držby právneho predchodcu. Mal za to, že v konaní preukázal, že boli ním tieto pozemky vydržané, pričom náležitosťami vydržania, resp. splnením podmienok vydržania predmetných pozemkov zo strany odporcu sa súd nezaoberal. Napokon, namietal aj tú skutočnosť, že po vrátení veci súdom prvého stupňa na ďalšie konanie má za to, že účastník konania nemá procesnú spôsobilosť a nebol v predmetnom konaní riadne zastúpený. Plnomocenstvo, ktoré udelila navrhovateľka svojmu manželovi na č. l. 82, nie je plnomocenstvom udeleným na konanie a zastupovanie v občianskom súdnom konaní a má za to, že zastupovanie navrhovateľky pred súdom je nedostatočné. Napokon namietal aj tú skutočnosť, že výrok predmetného rozsudku považuje za neurčitý, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti stanovené príslušnými právnymi predpismi a to zákonom č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. V predmetnom výroku napadnutého rozsudku absentuje údaj o tom, či pozemky, ktorých podľa určenia súdu má byť navrhovateľka vlastníkom, sú evidované ako parcela registra „C“ alebo parcela registra „E“. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti považuje rozsudok súdu prvého stupňa za nesprávny, zmätočný a neurčitý. Súd sa nevysporiadal so všetkými predloženými dôkazmi, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predmetný rozsudok považuje za nepreskúmateľný.

K podanému odvolaniu odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka prostredníctvom svojho zástupcu, ktorý k odvolaniu odporcu uviedol, že na konanie bol splnomocnený navrhovateľkou na základe

plnomocenstva na č. l. 82, ktoré riadne overilo Mesto Banská Bystrica dňa 28. 03. 2011 a prijal tak splnomocnenie na všetky úkony s tým spojené. Má za to, že rozsudok súdu prvého stupňa je preskúmateľný a súd prvého stupňa rozhodol na základe predložených hodnoverných listín, výpovedí svedkov a zástupcov podľa § 132 OSP. Poukázal na jednotlivé listinné dôkazy, ktoré zaslal súdu a ktoré preukazujú nárok navrhovateľky na určenie vlastníckeho práva v jej prospech. Svedkovia vypočutí v konaní nepotvrdili a nepreukázali hodnovernosť často uvádzanej v súdnych spisoch pkn parcely č. 236/1 vl. č. 1168, ktorá je účelovo vymyslená. Pokiaľ sa odporca domáhal vydržania sporných pozemkov, uvádza, že odporca sa nemohol domáhať vydržania, keďže Mesto Zlaté Moravce nebolo vlastníkom sporného pozemku. Až do roku 1983 bola robená regulácia rieky Žitava a predmetný pozemok bol rozparcelovaný. Boli to po ľavej strane toku parcely č. 1462, na ktorej bol postavený majer, bola to rieka Žitava pod č. parcely 5701 a časť parc. č. 1269. Až v roku 2009 predalo Mesto Zlaté Moravce parcely č. 1462/3, 1462/4 a 1462/5 kúpnu zmluvou pod č. 800/2009 zo dňa 15. 05. 2009. Zdôraznil, že bez parcely č. 1462/23 a 1462/24. Pokiaľ ide o vydržanie, ešte uviedol, že odporca zatajil dobromyseľnosť, nepriznal sa, že ešte v roku 1992 brat navrhovateľky V. V. si uplatňoval nárok na vrátenie pozemkov listom zo dňa 08. 02. 1992, kde je zapísaná aj parc. č. 1269. Na uvedený list, ani na osobné dožadovania u primátorov Mesta Zlaté Moravce nebola daná žiadna odpoveď. Aj z týchto skutočností nemohlo dôjsť k vydržaniu a odporca nesplnil podstatnú náležitosť a to dobromyseľnosť.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP pri splnení si povinností vyplývajúcich mu z ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 221 odsek 1 písmeno f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.(§ 221 ods. 1 písm. h/)

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, príp. ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Ustanovenie § 157 odsek 2 OSP stanovuje povinnosť súdu riadne a presvedčivo odôvodniť rozsudok. Tejto povinnosti zodpovedá procesné právo účastníka konania na také odôvodnenie rozsudku, ktoré spĺňa požiadavky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia. Nedostatok riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozsudku je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože takýmto postupom odníma možnosť vnímať rozsudok ako logicky pochopiteľný celok a súčasne možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda možnosť riadne konať pred súdom (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 171/2005, nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 393/08, I.ÚS 342/2010, III.ÚS 198/2011).

Pokiaľ teda odporca namietal nedostatky týkajúce sa odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, je potrebné mu prisvedčiť v tom, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia; právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

Právo na spravodlivý proces je naplnený tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití irelevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva

na spravodlivý proces. Jedným z hlavných princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý súdny proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní aj povinného súdu, je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 OSP, I.ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnuť aj odôvodnenie svojho rozhodnutia, dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli bližšie pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť, prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľka žalobou podanou na súde prvého stupňa dňa 18. 10. 2009 domáhala určenia, že je vlastníčkou nehnuteľností v kat. úz. G. Q., obec Zlaté Moravce, zapísaných na LV č. XXXX parc. č. 1462/23 - zastavaná plocha o výmere 320 m² a parc. č. 1462/24 - zastavaná plocha o výmere 282 m² v celosti. Je potrebné prisvedčiť odporcovi, že samotný petit žalobného návrhu nie je v súlade s ust. § 42 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon). Uvedené ustanovenie ustanovuje podmienky spôsobilosti listín na zápis do katastra nehnuteľností, pričom podľa písmena c) uvedeného §-u novela zák. č. 103/2010 Z. z. účinná od 01. 05. 2010 rozšírila špecifikáciu pozemkov aj o údaje, či parcela je vedená v registri „C“ alebo v registri „E“. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude preto odstrániť uvedenú vadu návrhu tak, aby bola spôsobilá, v prípade úspešnosti návrhu, na zápis do katastra nehnuteľností.

Rovnako je potrebné prisvedčiť odporcovi, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nezodpovedá požiadavke preskúmateľnosti a presvedčivosti súdnych rozhodnutí, tak ako to uviedol vyššie odvolací súd. Odvolací súd predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil svojim uznesením zo dňa 10. apríla 2014 pod č. k. 9Co/320/2013-513 predovšetkým z dôvodu ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP, keď pre odňatie možnosti konať pred súdom, ktoré videl v nepreskúmateľnosti a v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia. Súd prvého stupňa po tom, čo mu odvolací súd vrátil vec na ďalšie konanie, vo veci vytýčil pojednávanie, prečítal listiny (ktoré menuje takmer na celej strane č. 544) a vo veci vyhlásil dokazovanie za skončené s tým, že vo veci nenariadil znalecké dokazovanie. Napriek tomu, že predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo nepreskúmateľné, v rozpore s ust. § 157 ods. 1 OSP, ďalšie rozhodnutie súdu prvého stupňa i napriek tomu, že toto pozostáva z 11 strán, je potrebné opätovne považovať za nedostatočne odôvodnené a nepresvedčivé a je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie.

Navrhovateľka svoj návrh odôvodňovala tým, že po jej nebohom otcovi V. V., zomr. XX. XX. XXXX bolo prejednané dedičstvo, okrem iného i pozemok vedený vo vl. č. 1389 kat. úz. G. Q. ako parc. č. 1269 pod B6 v celosti, ktoré dedičstvo prevzal jej brat V. V.. Na základe notárskej zápisnice N 304/98, NZ 304/98, spísanej dňa 29. 07. 1998 došlo dohodou k vyrovnaniu dedičských podielov v spojení s notárskou zápisnicou č. N 303/98, NZ 303/98, obsahom ktorej dohody bolo dojednanie, že pozemok v kat. úz. G. Q., zapísaný vo vl. č. 1389, parc. č. 1269 - roľa o výmere 2543 m² je v jej výlučnom vlastníctve 1/1. Po vyhotovení geometrického plánu v roku 2005 č. 649/2005 zistila, že časť jej pkn parcely bola zameraná ako novovytvorená KN parc. č. 1462/23 - zastavaná plocha o výmere 320 m² a KN parcela č. 1462/24 o výmere 282 m², ktoré parcely sú v súčasnej dobe v katastri nehnuteľnosti vedené na odporcu. Odporca sa v konaní bránil tým, že týmto geometrickým plánom sa zaoberala aj katastrálna inšpekcia, ktorá zistila, že náležitosti tohto geometrického plánu nevychádzali z platných údajov KN po zápise ROEP v kat. úz. G. Q.. Na nepresnosť identifikácie parc. č. 1269 odporca poukazoval v rámci vykonaného dokazovania, pričom tvrdil, že na základe rozdielu vo výmerách nemôžu byť pozemky, ktoré boli vo vlastníctve rodiny V., a to pozemky PKP 1269, 1270 a 1271, identifikované ako pozemky č. 2335, 2333 a 2334. Poukazoval na svedeckú výpoveď H.. S., ktorý uviedol, že parcel.y č. 1462/23 a 1462/24 nie sú súčasťou PKP 1269. Ďalej poukazoval aj na svedeckú výpoveď H.. Z., ktorý tvrdil, že parc. č. 1462/24 vznikla z parc. č. 1462/5 a parcela č. 1462/23 vznikla z parcely č. 1462/3. Parcely č. 1462/5 a 1462/3 boli vytvorené z PKP č. 236/1, kat. úz. G. Q.. Svedok P. uviedol, že GP H.. Z. riešil parc. č. 1462/5 a jeho geometrický plán z č. I. 62 riešil parc. č. 1462/3. Uviedol aj to, že PKP č. 236/1 vo vložke č. 1168 je vedená pod B42 pre politickú obec G. Q.. Ani jeden z uvedených svedkov neuviedol, že parc. č. 1462/3 a 1462/5 alebo parcely, ktoré sú predmetom sporu, vznikli z parc. č. 1269 vo vložke č. 1389.

Odporca v priebehu celého konania poukazoval na svedecké výpovede, na listinné dôkazy, ako aj na závery katastrálnej inšpekcie a navrhoval vo veci vykonať znalecké dokazovanie.

Súd prvého stupňa, napriek vyššie uvedenému nenariadil vo veci znalecké dokazovanie, keď mal za preukázané, že sporné pozemky, ktoré sú predmetom konania, boli vytvorené z pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. 1269, vl. č. 1389, kat. úz. G. Q.. Ako súd prvého stupňa dospel k takémuto jednoznačnému právnomu záveru, vzhľadom na ďalšie, či už listinné dôkazy alebo svedecké výpovede, nie je z rozhodnutia súdu prvého stupňa zrejmé. Súd prvého stupňa v podstate na 9 stranách rekapituluje a opisuje priebeh konania, pričom svoju vlastnú úvahu, ako dospel k záveru, že navrhovateľka preukázala vlastnícke právo k žalovaným nehnuteľnostiam a prečo žalobe vyhovel, rozoberá len v jednom odseku, pričom ďalšie dôkazy, ktoré vyšli najavo, nevyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a pokiaľ ide o výpovede svedkov, uviedol (výpovede neuvedených svedkov), že títo vyjadrili svoj vlastný názor, jednoznačne nepotvrdili, ani nevyvrátili tvrdené skutočnosti navrhovateľom alebo odporcom.

Vzhľadom na vyššie uvedené a na doposiaľ vykonané dokazovanie, ako aj obsah spisu, povinnosťou súdu prvého stupňa bude vo veci nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie, či parcely, ku ktorým vlastníckeho práva sa navrhovateľka domáha, a to parc. č. 1462/23 - zastavaná plocha o výmere 320 m² a parc. č. 1462/24 - zastavaná plocha o výmere 282 m² t. č. vedené na LV č. XXXX, vznikli z pôvodnej parcely č. 1269 vedenej pôvodne vo vl. č. 1389 pre kat. úz. G. Q.. Po vykonaní takéhoto dôkazu súd prvého stupňa opätovne vo veci rozhodne, pričom sa vyporiada so všetkými dôkazmi, ktoré v konaní vyšli najavo, vyhodnotí ich vo vzájomnej súvislosti, pričom bude dbať na to, aby rozhodnutie bolo presvedčivé, logické a jeho závery mali oporu vo vykonanom dokazovaní a takéto rozhodnutie bolo prijateľné a v neposlednom rade spravodlivé a presvedčivé.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V zmysle § 226 OSP súd prvého stupňa bude v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Rozhodnutie vo veci bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.